

สรีรวิทยาการออกกำลังกาย

Anatomy of Exercise

อาจารย์อับดุลรอฮิม รอยิง

สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

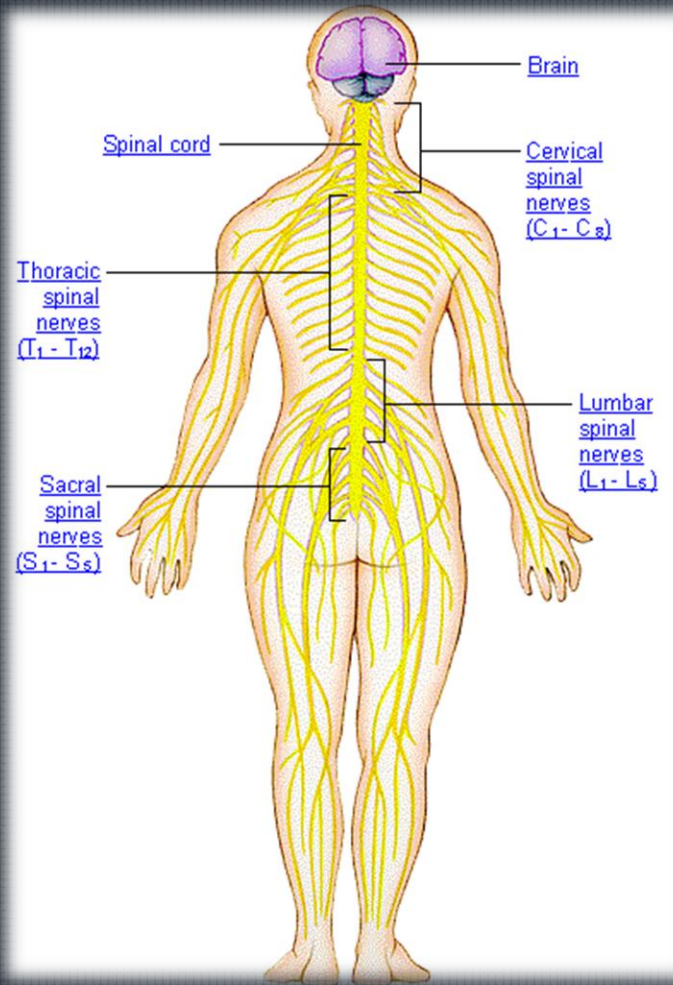

โครงสร้างของระบบประสาท

ระบบประสาท เป็นระบบที่ควบคุมการทำงานของร่างกายในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มาจากภายนอกทั้งหมด ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกจากบริเวณต่างๆ ของร่างกาย และส่งคำสั่งออกมาให้กล้ามเนื้อทำงาน ระบบประสาทได้ชื่อว่าเป็นระบบที่มีความซับซ้อนมากที่สุด ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้จะซับซ้อนเท่ากับระบบประสาทของมนุษย์

โครงสร้างของระบบประสาท

Credit : http://tnsuspb.ac.th/learning/Physiology/html/chapter2/Unit3_1_1.html

หน้าที่ของระบบประสาท

1. ควบคุมอวัยวะต่างๆ ของร่างกายให้ทำงานประสานกัน
2. ควบคุมความคิดอ่าน การพูด การแปลความหมาย
3. ช่วยควบคุมการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายให้เกิดดุล
4. รับความรู้สึกทุกสิ่งทุกอย่างจากภายนอก และตอบสนองต่อความรู้สึกนั้นๆ
5. ช่วยควบคุมอวัยวะที่ทำให้มีชีวิต เช่น หัวใจ ปอด ให้ทำงานเป็นปกติ และมีความสม่ำเสมอ

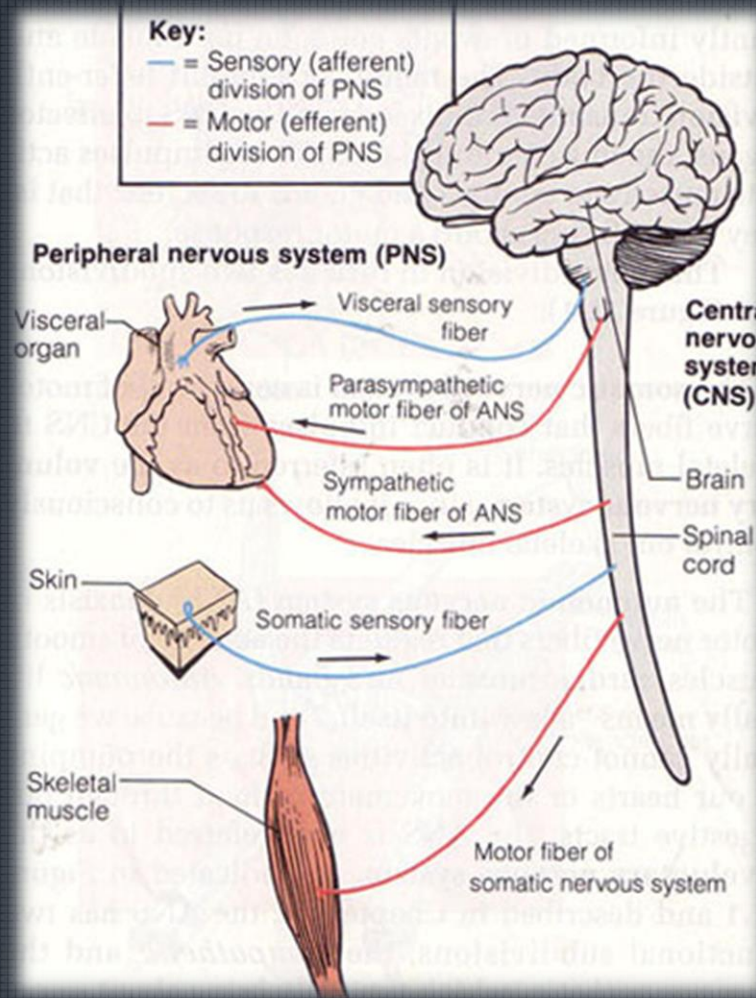
ระบบประสาท

ระบบประสาท แบ่งตามตำแหน่งที่พบ ออกได้เป็น 2 พวก คือ

1. ระบบประสาทส่วนกลาง(Central Nervous System = CNS) ได้แก่ สมองและไขสันหลัง
2. ระบบประสาทรอบนอก (Peripheral Nervous System = PNS) ได้แก่เส้นประสาทที่แยกออกมาจากสมองและไขสันหลัง

โครงสร้างของระบบประสาท

Credit : http://tnsuspb.ac.th/learning/Physiology/html/chapter2/Unit3_1_1.html

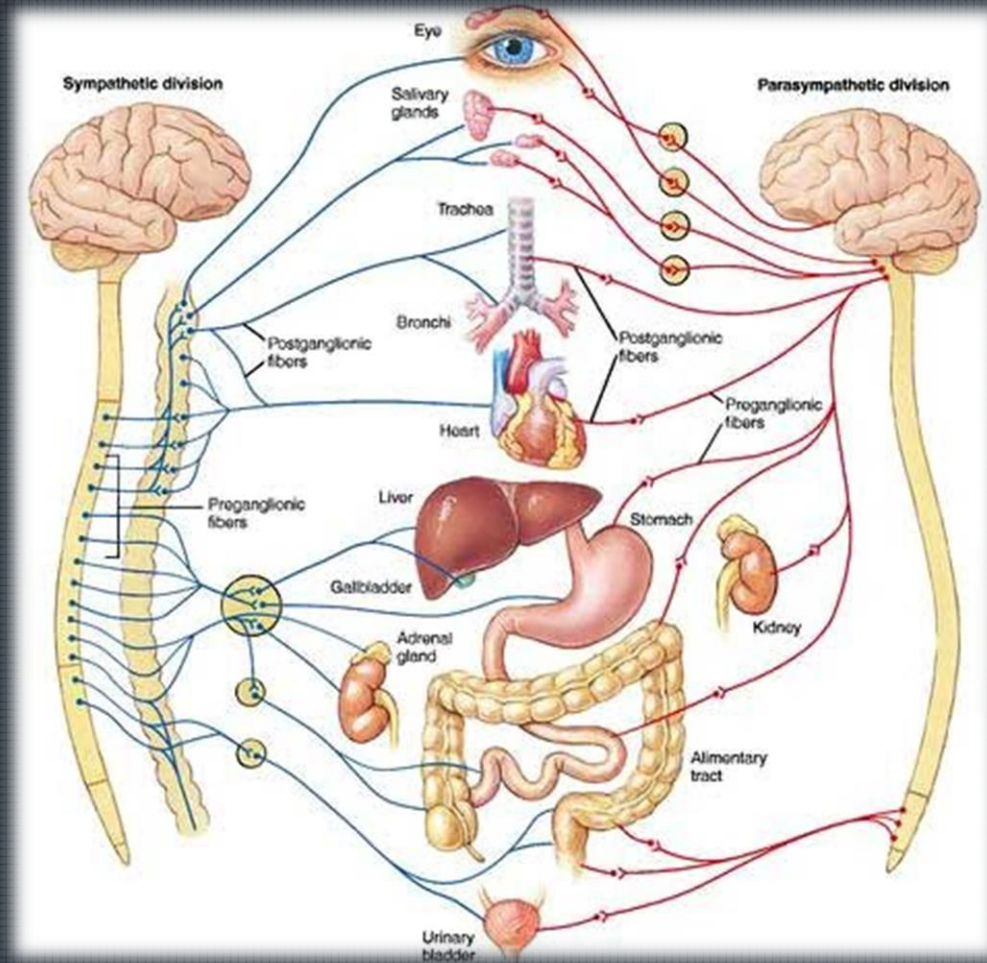

ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบประสาท

ในการออกกำลังกายนั้น การเคลื่อนไหวในระยะต้นเป็นการเคลื่อนไหวที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ และเริ่มที่สมองส่วนซีรีบรัลคอร์เทกซ์ แต่เมื่อได้เริ่มต้นการเคลื่อนไหวแล้ว อัตราเร็ว แรง ช่วงการเคลื่อนไหว ทิศทาง และการสิ้นสุดการเคลื่อนไหว จะต้องถูกปรับและควบคุม ถึงแม้ว่าการเคลื่อนไหวนั้นจะเริ่มด้วยการเคลื่อนไหวที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ แต่รายละเอียดของการเคลื่อนไหวนั้น ส่วนใหญ่จะถูกควบคุมอยู่ที่ระดับนอกเหนือจิตใจ การควบคุมที่ระดับนอกอำนาจจิตใจนั้นเกิดขึ้นที่ก้านสมองและไขสันหลัง ดังนั้น การเคลื่อนไหวทั้งหมดจึงเป็นการทำงานร่วมกันของสมอง ทั้งที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ และไม่ได้ที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ เพื่อให้ได้การตอบสนองตามต้องการ

ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบประสาท

Credit : <https://sites.google.com/site/yuwada36/>

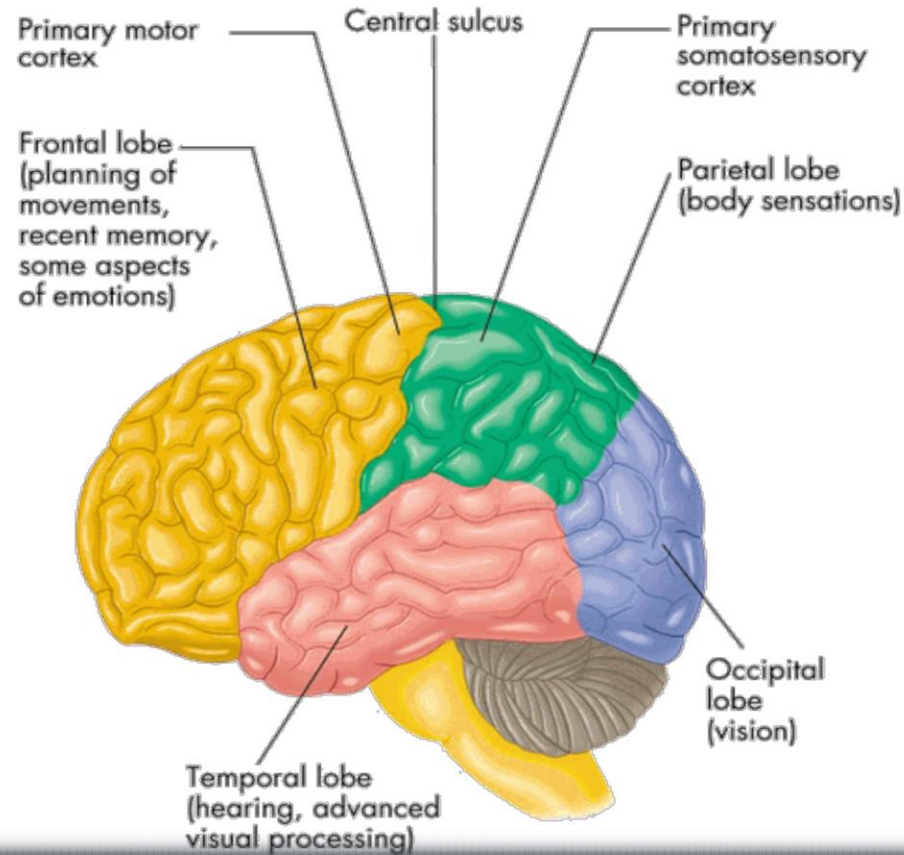
ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบประสาท

1. ซีรีบรัลคอร์เทกซ์ และการควบคุมการเคลื่อนไหวเมื่อมีการเรียนรู้
กิจกรรมทางด้านทักษะ เช่นการเล่นเทนนิสผู้เรียนจะเริ่มด้วยการตระหนักถึงการ
เคลื่อนไหวที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง การตระหนักนี้เกิดขึ้นเมื่อเมื่อได้มีการปฏิบัติ
ซ้ำๆ กัน และมีการสร้างแบบฉบับของการเคลื่อนไหว ที่ถูกต้องไว้ในบริเวณที่
เก็บความจำของสมอง ในการตีเทนนิสแต่ละครั้ง คำสั่งที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ จะ
ส่งออกไปจากซีรีบรัลคอเทกซ์ แล้วข้อมูลป้อนกลับจากรีเซปเตอร์ที่รับ
ความรู้สึก จะช่วยปรับการตอบสนองทางด้านยนต์ ให้เข้ากันได้กับความจำที่เก็บ
ไว้ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้ถือได้ว่าเป็นความผิดพลาด จึงต้องมีการปรับปรุง
การตอบสนองทางด้านยนต์ในการกระทำครั้งต่อไป เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด
ซ้ำอีก

The cerebral cortex

Lobes of the Cerebral Cortex

Credit : <https://www.pinterest.com/pin/563935184568581406/>

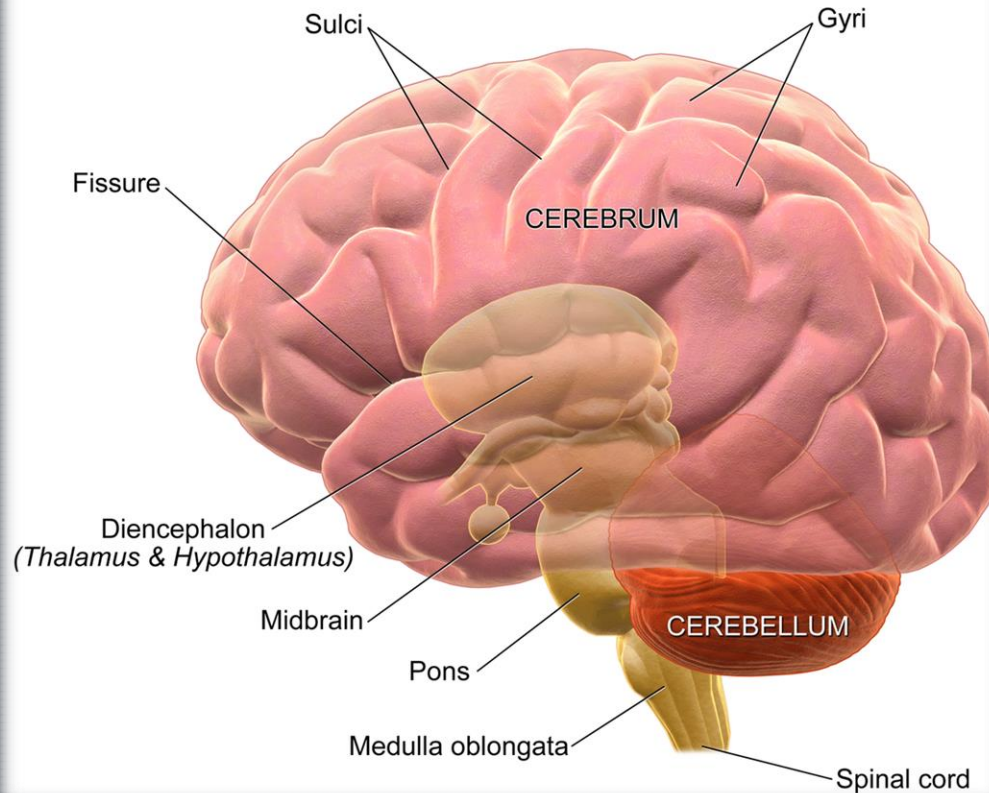
ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบประสาท

2. ซีรีเบลลัมกับการควบคุมการเคลื่อนไหว ซีรีเบลลัมจะทำหน้าที่ป้องกันแขนขาไม่ให้เคลื่อนไหวมากเกินไปเกินต้องการ เช่น ในการตีเทนนิสในท่าโฟร์แฮนด์ เมื่อมีการเริ่มตี อินพุตที่ส่งไปยังซีรีเบลลัม จะคาดการณ์ถึงตำแหน่งของแขนขา เมื่อมีการเคลื่อนไหวไปข้างหน้า เพื่อที่จะให้ได้การเคลื่อนไหวตามต้องการ ซีรีเบลลัมจะต้องเริ่มส่งสัญญาณที่ทำให้มีการยับยั้งของกล้ามเนื้อกลุ่มเดียวกัน (Agonists) และช่วยเร่งกล้ามเนื้อกลุ่มตรงข้าม (Antagonists) เพื่อทำให้การเคลื่อนไหวหยุดลงเมื่อถึงเป้าหมาย การเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการสมดุลและการทรงตัวนั้น จะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับรีเซปเตอร์ที่ทำหน้าที่รับความรู้สึกเกี่ยวกับการทรงตัวและซีรีเบลลัมด้วย จึงจะช่วยให้การเคลื่อนไหวถึงเป้าหมายถูกต้องและหยุดได้โดยไม่เคลื่อนที่มากเกินไป

Cerebellum

An Introduction to Brain Structures

Credit : https://en.wikipedia.org/wiki/Autosomal_recessive_cerebellar_ataxia_type_1

ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบประสาท

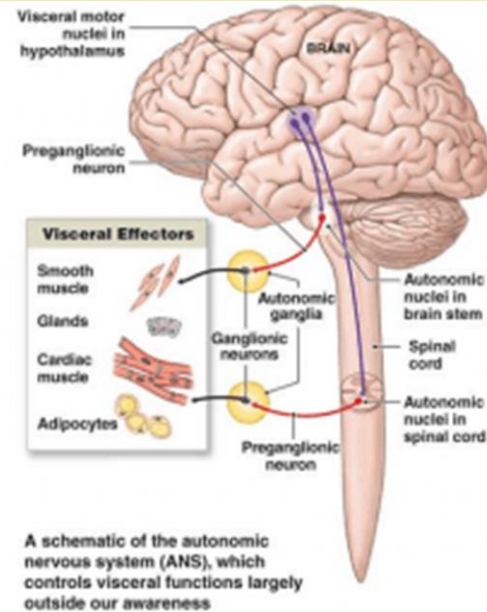
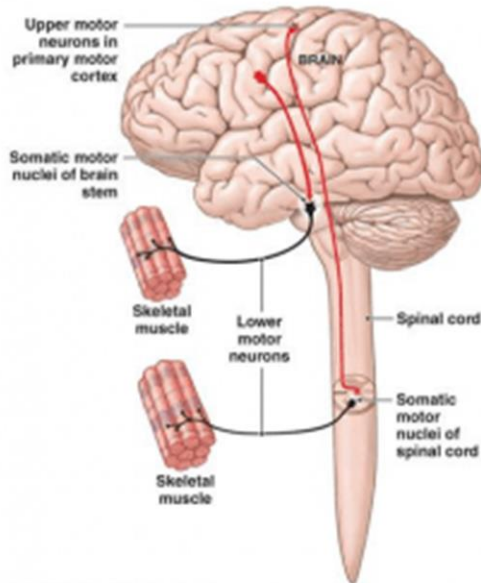
3. ความสัมพันธ์ระหว่างประสาทอัตโนมัติและระบบประสาทโสมาทิคในการควบคุมการเคลื่อนไหว การหดตัวของกล้ามเนื้อในการออกกำลังกายนั้น เป็นผลจากการทำงานของระบบประสาทโสมาทิคแล้วจึงมีผลไปกระตุ้นโปรปริโอเซปเตอร์ที่อยู่ในกล้ามเนื้อและข้อต่อ พลังประสาทจากโปรปริโอเซปเตอร์นี้จะส่งขึ้นไปยังระบบประสาทอัตโนมัติเพื่อกระตุ้นการหายใจ อัตราการเต้นของหัวใจและความดันเลือด นอกจากนี้ ระบบประสาทอัตโนมัติยังถูกกระตุ้นโดยซีรีบรัลคอเทกซ์ ก่อนที่จะเริ่มออกกำลังกาย คือ เพียงแต่คาดคิดว่าจะมีการเคลื่อนไหว จะมีสัญญาณประสาทส่งลงมายังระบบการหายใจและระบบการไหลเวียนเลือด เพื่อเตรียมการให้พร้อม และเมื่อกล้ามเนื้อได้เริ่มมีการทำงานแล้วระบบประสาทอัตโนมัติจึงถูกกระตุ้นมากขึ้นจากรีเซปเตอร์ซึ่งอยู่ที่กล้ามเนื้อโดยตรง

Difference between the Somatic and the Autonomic Nervous System

Comparison of Somatic and Autonomic Nervous Systems

A schematic of the somatic nervous system (SNS), which provides conscious and sub-conscious control over skeletal muscles

A schematic of the autonomic nervous system (ANS), which controls visceral functions largely outside our awareness

© 2011 Pearson Education, Inc.

Credit : <https://difference.guru/difference-between-the-somatic-and-the-autonomic-nervous-system/>

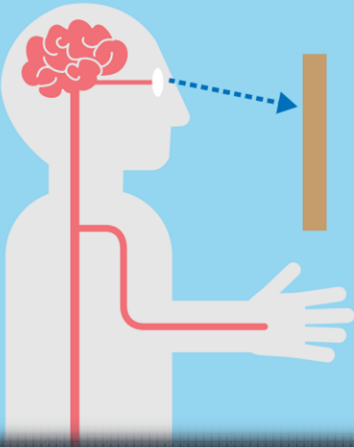
เวลาปฏิกิริยาและการเคลื่อนไหว

เวลาที่ใช้ตั้งแต่มีการกระตุ้นรีเซปเตอร์ให้รับรู้ถึง จนถึงกล้ามเนื้อมีการหดตัว ซึ่งการตอบสนองต่อการกระตุ้นนั้น เรียกว่า เวลาปฏิกิริยา (Reaction time, RT) เวลาปฏิกิริยานี้ต้องอาศัยทางเดินที่นำพลังประสาทจากรีเซปเตอร์ขึ้นไปสู่สมองส่วนที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจ โดยการผ่านเซลล์ประสาทหลายตัวแล้วจึงส่งลงไปยังกล้ามเนื้อ

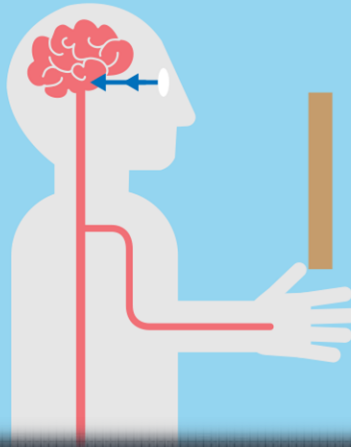

Reaction time

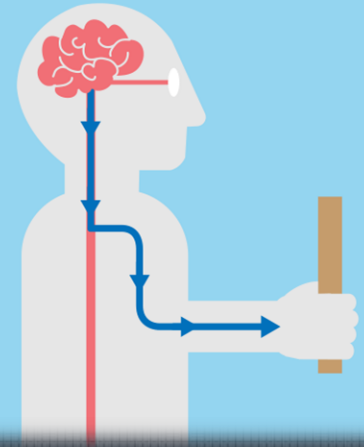
Eyes see the ruler has been dropped.

Sensory neurons send a message from the eyes to the brain.

Brain sends a message down the motor neurons to close the hand.

Credit : <https://science-u.org/experiments/reaction-time.html>

เวลาปฏิบัติการและการเคลื่อนไหว

เวลาปฏิภิกิริยานั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเวลาการตอบสนองทั้งหมด (Response time) ซึ่งประกอบด้วยเวลาปฏิภิกิริยาร่วมการเวลาการเคลื่อนไหว (Movement time, MT) ซึ่งเป็นเวลาที่เริ่มจากการเคลื่อนไหวครั้งแรกจนถึงการสิ้นสุดการเคลื่อนไหว

Reaction time and movement

Reaction time

Movement time

Response time

Response time = reaction time + movement time

Can you give an example in sport for each of above?

5

ภายหลังการออกกำลังกาย

เป็นที่ราบกันดีว่าการฝึกทำให้กล้ามเนื้อเปลี่ยนแปลง เช่น ทำให้พลังและความอดทนของกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาบางเรื่องพบว่า การฝึกทำให้พลังเพิ่มขึ้น โดยที่ไม่พบการเปลี่ยนแปลงในกล้ามเนื้อ ดังนั้น จึงอาจเกิดเนื่องจากการปรับตัวของระบบประสาท การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่มีการศึกษากันมากก็คือ การเปลี่ยนแปลงการทำงานของหน่วยยนต์ (Motor unit) ทางด้านกลไกการทำงานที่ได้มีการศึกษา คือ Motor unit activation, Reflex potentiation, Synchronization and Increased motor neuron excitability

ผลการฝึกต่อระบบประสาท

ระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาทจะถูกสร้างขึ้นมาให้ทำหน้าที่ร่วมมือกันในการเคลื่อนไหว เช่น การเคลื่อนไหวงอและเหยียดข้อศอก กล้ามเนื้อกลุ่มเดียวกันและกลุ่มตรงข้ามจะต้องร่วมมือกันดี จึงจะทำให้การเคลื่อนไหวนั้นมีประสิทธิภาพ ในคนที่ไม่ได้รับการฝึกการเคลื่อนไหว งอและเหยียดข้อศอกจะไม่เป็นจังหวะและไม่เป็นแบบเดียวกัน เช่น อาจเห็นมีการกระตุกบ้าง หรือกลุ่มกล้ามเนื้อตรงข้ามยังมีการทำงานอยู่บ้างแม้ในช่วงจังหวะที่ควรจะมีการคลายตัวหมด แต่ภายหลังจากที่ได้รับการฝึก การเคลื่อนไหวจะเรียบร้อยขึ้นและพร้อมเพรียงกัน อันเป็นความสัมพันธ์ที่เรียกว่า “Reciprocal relation” คือในการงอและเหยียดข้อศอก ขณะที่กล้ามเนื้อกลุ่มเดียวกันทำงาน จะยับยั้งกลุ่มตรงข้ามให้หยุดทำงาน

เวลารีเฟล็กซ์และเวลาปฏิกิริยา

การทำงานและการออกกำลังกายหลายอย่าง ต้องอาศัยการทำงานในรูปแบบของรีเฟล็กซ์(Reflex) และรีแอคชั่น (Reaction) เมื่อได้รับการฝึกให้ทำซ้ำๆ กันอยู่เป็นเวลานาน รีแอคชั่นซึ่งถือได้ว่าเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นรีเฟล็กซ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นการตอบสนองของร่างกายที่อยู่นอกอำนาจจิตใจได้ รีเฟล็กซ์ดังกล่าวเรียกรีเฟล็กซ์ฝึก เมื่อฝึกอยู่เป็นเวลานานจะทำให้เวลารีเฟล็กซ์สั้นลงได้

Reaction Time in Badminton

Credit : <https://badmintonscholar.com/blogs/5e2c67cd6a155600040619da>

Motor Learning

การฝึกทำให้ระบบประสาทมีการเรียนรู้ที่เรียกว่า การเรียนรู้ทางด้านยนต์ (Motor Learning) ตัวอย่างของการเรียนรู้ทางด้านยนต์คือ ทำให้การทำงานของกล้ามเนื้อต้องร่วมมือกันดี (Coordination) การร่วมมือกันดีของกล้ามเนื้อต้องอาศัยผลการพัฒนาอย่างน้อย 5 อย่าง คือ

การรับรู้กิจกรรมนั้นๆ

2) กระทำกิจกรรมนั้นด้วยความแม่นยำ

3) ปฏิบัติสม่ำเสมอ

4) ฝึกด้วยแบบแผนที่ง่ายไปหายาก และ

5) ฝึกจนทำให้มีสมรรถภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ตาม การฝึกควรจะต้องกระทำด้วยการกระทำที่ถูกต้อง ถ้าการกระทำไม่ถูกต้องจะทำให้ผลการฝึกผิดพลาดไป

Reaction Time in Badminton

Credit : <http://rebloggy.com/post/mine-ellen-page-juggling-juggle/16174583262>

Motor Learning

ดังนั้น จึงมีคำที่เรียกว่า Perfect practice makes perfect ในการฝึกเพื่อจะทำให้มีการร่วมมือถึงจุดสูงสุดในกิจกรรมใดก็ตาม จะต้องกระทำซ้ำกันเป็นจำนวนร้อยหรือพันหรือแม้แต่จะถึงล้านครั้ง